

most inkább kerülöm
ő viszont keres
és hiába hiába
mégis rám talál

ökölbe szorítom kezem
amikor megszólít
doromboló rekeszizmából
zajként előtörő
rekedt gurgulázó hangján

de a hang elhal
mielőtt elérne

túlkiáltom csendjét
nézése
elporlad páncélomon

Csendes Toll

A bölények kipusztulása

SOSE GYANAKSZOL, ILYEN TÍPUS VAGY,

egy hatalmas bádoglavórban
jéghideg csapvizet teszel ki a délelőtti napfényre melegedni,
mire jól esik belenyúlkálni, már majdnem dél van,
de a hajókat is kifaragod addigra, az árbocok is állnak már a hajókon,
vitorla is kerül rájuk,

bár amikor a matrózok egyszerre akarnak mind felmászni,
beleborulnak a vízbe, nincs idejük elrepülni,
olyan váratlanul történik a dolog, ők a kedvenceid,
a selymes és csikizőlábú feketeszárnyú,
kecses és narancssárgás hasú suszterbogarak,
a teltebb, csikoshátú, sárgát pisilős krumplibogarak pedig a kalózok,

naiv vagy, nem érted,
miért kellene feltétlenül a vesztes krumplibogaraknak megbűnhődniük,
azon túl, hogy elsüllyed a hajójuk,

kimented őket egyenként, noha nagyapád azt kéri,
hagyjad csak őket belefulladásra a lavórba,
kártékonyak, azt mondja, nagyon,

mégis kiemeled a hajójukat, újra vízre teszed,
a kalózzászlót megigazítod, és visszateszed rá a fáradt kalózsokat
szépen sorban,

megszáradnak hamar,
és kezdek az újabb ütközeteket a suszterbogarak hajójával,

titokban lejátszol még néhány csatát velük, majd elengeded őket,
minden nagyszülői tiltás ellenére, mehetnek vissza [titokban]
leزابálni nagyapád krumpliültetvényét, amiről már azt is tudod,
hogy mérgező a termése, és csak a gyökerét esszük meg,
így végképp nem érted, miért is kellene a vesztesnek
belepusztulnia a vereségbe.

MIÉRT KELLENE MINDIG BELEPUSZTULNI A VERESÉGBE,

nem általánosan,
hanem konkrétan, ha például az ésjátékok közül a malmozást szereted,
és nagyon ritkán kapsz ki a felnőttektől, egy idő után egyáltalán nem,
hamar hozzászoksz a győzelem állandó ízéhez,
és roppant nehezen viseled el a vereséget,
pedig nem árt, ha néha kikapsz a szeretetteidtől
kicsit,

nagyapádtól tanultad a trükköket,
van egy fadoboz, valamikor sakkbábuk lehettek benne,
mert kihúzható fedelére sakktábla van ragasztva,
ami nem lehet házi gyártmány, túl szabályos,

ellenben a hátsó oldalán, az alján, ha kihúzza valaki,
egy malompálya rajzolata található, amit olykor, ha megkopik,
átrajzolsz ceruzával, és amikor az is megfakul, golyóstollal,
kár hogy a filcet még nem ismered, az lenne a legjobb,

ritka alkalmak már ezek, amikor ott lehetsz a nagyszülőknél,
néha nyári hétvégéken, ha összejön, nagyapád ráér, nem dolgozik,
nyugdíjas korú, és maszekolni se tud menni hétvégén,
annyira fáj a dereka, ezért aztán van ideje játszani,
aminek örülsz,

eleinte mindig engedett nyerni, de aztán rendre megverted őt,
aztán az idő ver meg benneteket, győz, elmúlik, mint egy korszak,
és más valami jön a helyébe.

ELMŰLIK EGY KORSZAK, HELYÉBE VALAMI MÁS JÖN,

de nem élesen,
és semmiképpen nem nagyfiúsabb, valahogy mindig lassú vagy,
lassan érő, és ezt tudod is, túlzottan naiv,
noha nagyon igyekeznél védekezni,
azért ez nem olyan könnyű,

roppant védtelen vagy, és ez így is marad még jó ideig,
szerelmeket találsz ki kényszerből, mert fiú osztálytársaid kérdezik,
ki tetszik, kibe vagy szerelmes, még a barátodnak se mondd el,
hogy ki tetszik neked igazán, mert nem az a lány,

akinek álnevet találsz ki, vezeték- és keresztnevének utolsó betűiből,
ha róla beszélsz, egy helyes és okos lányról,

neked valójában a fejlettebb, közönségesebb lány tetszik,
nem mered bevallani még a barátodnak se, mert félsz a kudarctól,
hogy megtudja a lány, és kinevetik, a többiek pedig kicsúfolják,

mert látod, hogy eleve veszett az ügy,
ez a lány már inkább az idősebb fiúk felé vonzódik,
és te semmit sem tudsz arról, hogy ez mennyire normális dolog
egyébként, csak játszod tovább kisiújs és átlátszó játékaidat,
de azért a szemed sarkából mindig őt figyeled
nagyon.

